č. j. 5 Ads 47/2003 - 70

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **J. H.**, zastoupeného JUDr. Dobroslavou Zavadilovou, advokátkou se sídlem Kapucínské náměstí 5, 602 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o starobní důchod, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2003 č. j. 32 Ca 168/2002 – 40,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2003, č. j. 32 Ca 168/2002 – 40 byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem – stěžovatelem proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 7. 2002, č.xxx. Napadeným rozhodnutím správního orgánu byl přiznán podle § 31 zákona č. 155/19995 Sb. ode dne 17. 4. 2002 starobní důchod ve výši 5 297 Kč měsíčně. Stěžovatel se opravným prostředkem ze dne 22. 7. 2002 domáhal přezkoumání tohoto rozhodnutí.

Stěžovatel podal u Krajského soudu v Brně dne 22. 5. 2003 podání, jež nazval kasační stížností a uvedl, že soud odmítl odročit jednání, když rozhodnutí o jeho zastoupení advokátkou JUDr. Dobroslavou Zavadilovou došlo až po vyneseném rozsudku, totiž dne 7. 5. 2003. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 5. 2003 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce doložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, dále aby prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů doplnil, v jakém rozsahu rozsudek napadá a také uvedl důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (s. ř. s.). Tato výzva byla stěžovateli doručena 28. 5. 2003. Dne 18. 6. 2003 v přímé reakci na tuto výzvu stěžovatel adresoval soudu dopis, v němž předložil plnou moc pro JUDr. Dobroslavu Zavadilovou, aby jej ve věci zastupovala. Stěžovatel posléze podal další dopis u krajského soudu dne 1. 7. 2003, v němž potvrdil, že trvá na kasační stížnosti. Z žádného z těchto dopisů však nelze dovodit ani v jakém rozsahu napadá rozsudek soudu prvního stupně a vůbec tu nejsou obsaženy žádné důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Z dalších listin založených v soudním spise je patrné, že Česká advokátní komora určila dne 5. 5. 2003 advokátem stěžovatele JUDr. Dobroslavu Zavadilovou za podmínky, že se nejedná o uplatňování zřejmě neoprávněného zájmu a při určení, že jde o jednu právní věc. Dopisem z 28. 5. 2003 advokátka informovala Českou advokátní komoru o způsobu vyřízení věci, a to tak, že byla projednána potřeba právní

pomoci a vyšlo najevo, že tato v mezidobí zanikla. Krajskému soudu v Brně pak sdělila, že sice byla určena právní zástupkyní podle § 18 zákona o advokacii, ale J. H. jí neudělil plnou moc k zastupování v žádném ze svých sporů. O tom, že byla doložena plná moc dne 16. 6. 2003 pro shora uvedenou advokátku byla tato uvědoměna Krajským soudem v Brně dopisem z 25. 8. 2003. Následuje sdělení obsažené v protokolu z 17. 9.2003, že nedošlo mezi advokátkou a stěžovatelem k dohodě o plné moci. Přitom ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebyla do soudního spisu dodána ani výpověď plné moci, ani žádné informace o případné žádosti o zrušení určení advokátem z důvodů uvedených zákoně o advokacii (zákon č. 85/1996 Sb.).

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jí stěžovatel napadá, údaje o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí Krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není–li dále stanoveno jinak. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V daném případě byl stěžovatel vyzván k tomu, aby doložil plnou moc pro advokáta, jež ho bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, což stěžovatel učinil a dále aby doplnil rozsah, v jakém rozsudek napadá a také důvody kasační stížnosti. K tomu se váže pokyn uvedený v § 106 odst. 1 s. ř. s., který poukazuje na obdobné užití § 37 s. ř. s., podle něhož předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

O možnosti tohoto postupu byl stěžovatel poučen a také neodstranění těchto vad podání nepochybně brání projednání kasační stížnosti, neboť žádný z přípisů stěžovatele, tak jak byly soudem postupně probrány, neposkytuje opěrný bod pro úvahu o vlastních důvodech kasační stížnosti, což je v tomto případě rozhodující důvod, proč soud ve smyslu § 106 odst. 1, § 37 odst. 5 s. ř. s. postupoval a řízení o kasační stížnosti odmítnul.

O nákladech řízení pak rozhodl v souladu s ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř .s.).

V Brně dne 30. 10. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu